

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

44. Quidam confessus est cum Sacerdote, quem sciebat in statu peccati mortalis esse, habens commoditatem confitendi cum alio, quæritur, an peccaverit mortaliter, & confessio illa fuerit nulla? Ex p. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XLIII.

An, si in aliqua Synodo Diœcesana prohibeatur au-
dire confessiones in domibus privatis sub pœna su-
sensionis, dictæ confessiones sint nullæ?
Et quid, si prohibeatur ne audiantur confessiones mu-
lietum in Ecclesia ante ortum, vel post occasum
solis, vel extra sedem confessionalem?
Et an in dicto casu Confessarius ministrando peccet,
& incurrat irregularitatem? Ex part. 8. tract. 7.
& Misc. Resol. 73.

§. 1. **V**el audiantur confessiones mulietum in
Ecclesia ante ortum, vel post occasum
solis, vel extra sedem confessionalem, & affirmati-
vam sententiam tenet Bordonus in *conf. Regul. re-
solut. 36. q. 31.* & antecessimus P. Trimarchi *de conf.
sess. sollicit. disp. 3. sect. 2. n. 26.*

2. Sed ego adhæreo negativæ sententiæ, quam
novissimè docet Raphaël Averfa *de Sacrament.
Pœnit. quest. 16. sect. 4.* quia, ait ille, in talibus
decretis, & edictis non solet adesse clausula irritans,
& intentio Episcopi tantum est prohibere, non
autem irritare tales confessiones, quasi absque ju-
risdictione, vel approbatione, factas. Nec pœna
suspensionis imposita ipso facto, incurritur statim
dum Confessarius incipit audire confessionem, sed
solum dum perficit impendendo absolutionem,
quia tunc completur delictum. Ac etiam post in-
cursum suspensionem, licet Confessarius ministran-
do peccet, & irregularitatem quoque incurrat; ta-
men non sunt irritæ confessiones eorum, qui bona
fide accedunt, sicut nec quando Confessarius est
excommunicatus, donec sit publicè denunciatus, &
vitandus, juxta Extravag. *Ad evitanda.*

RESOL. XLIV.

Quidam confessus est cum Sacerdote, quem sciebat
esse in statu peccati mortalis, habens commodita-
tem confitendi cum alio, queritur, an peccaverit
mortaliter, & confessio illa fuerit nulla? Ex
part. 4. tract. 4. & Misc. Resol. 21.

§. 1. **H**ic casus olim accidit, & de illo magna
controversia fuit inter viros doctos: mul-
ti affirmativè responderunt, quia penitens in tali
casu accedit ad Sacramentum cum obice, inducens
Confessarium ad peccatum mortale, nempe ad in-
dignam administrationem Sacramenti. Ego post-
quam cognovi illum Confessarium fuisse paratum
ad omnium confessiones excipiendas, quod pen-
itens antequam confiteretur etiam sciebat, illum
liberavi ab onere reiterandi confessionem, & per
consequens putavi non peccasse, neque con-
fessionem illam fuisse nullam, & pro hac sen-
tentia adduxi Doctores, quos citavi in 3. part.
tract. 4. * *resolut. 59.* quibus nunc addo doctri-
nam Marini Ledesma, inelyti Ordinis Præ-
dicatorum ornamentum, in 1. 4. *questione quinta,
articul. 6. dub. 12. propos. 8.* ubi sic ait: Si quis
Sacerdos est paratus sive proprius, sive alienus,
licet exigere & inducere, & petere ab illo Sa-
cramentum, ut si Sacerdos sit in peccato, hi-
hilominus non se subtrahit ab ministrando,
potest quis etiam sine necessitate petere, & rogare
illum, ut celebret, sicut potest petere ab usurario
parato, etiam extra calum necessitatis. Ita Le-

desma. Scio alios probabiliter sentire aliter, sed
meam sententiam probabilem quoque esse existi-
mo; unde in tali casu venialiter tantum peccare
petentem Sacramentum à ministro malè parato
absque necessitate, vel utilitate aliqua, probabi-
liter putavit Sanchez in *summ. tom. 1. lib. 3. cap. 8.
num. 23.* & hanc sententiam certam esse dicit So-
tus in 4. *dist. 1. q. 1. arr. 6.*

RESOL. XLV.

An pueri statim post usum rationis teneantur præ-
ceptis Ecclesie confessionis, Eucharistie, &c.
& à lacticiis, & carnibus abstinere in diebus je-
junij?

Et an, quando dubium est puerum habere usum ra-
tionis, præsumendum sit habere, & esse obliga-
tum, si implevit septennium? Ex part. 3. tract. 6.
& Misc. 2. Resol. 87.

§. 1. **N**egativè videtur respondendum ex D.
Antonino *part. 2. tit. 6. cap. 7. §. 2.*
ubi affirmat præcepto confessionis non teneri pue-
ros usque ad decimum & dimidium annum, &
aliquantulum ultra, & feminas usque ad nonum
& dimidium annum, & aliquantulum ultra. So-
tus verò in 4. *sentent. dist. 12. quest. 1. artic. 11. ad
fin. corporis,* dicit usque ad duodecimum annum
non teneri pueros ullis Ecclesie præceptis, nec
confessionis. Henriquez *lib. 8. de Euchar. c. 42. n. 4.*
censet Ecclesie præceptis non obligari pueros sta-
tim ac usum rationis habent, & *lib. 13. de excommu-
nic. cap. 49. n. 3. in glossa littera IV,* affirmat dari
his lacticiis, & carnes aliquo tempore post usum
rationis, in diebus jejuniij.

2. Verùm his non obstantibus affirmativam
sententiam profus tenendam esse puto cum San-
chez in *summa tom. 1. lib. 1. cap. 12. num. 6.* Salas
de legibus disputat. 14. sect. 13. & aliis penes ipsos,
& ita adversus Sotum, & Henriquez de præcep-
to confessionis, & abstinentiæ à carnibus, & lac-
ticiniis tenet Suarez in 3. *part. tom. 4. disput. 36.
sect. 2. num. 3.* Azorius *tom. 1. lib. 7. cap. 2. quest. 1. &
cap. 40. quest. 6.* & aliis relatis à Sanchez loco citato.
Dicendum est igitur absolute adversus supradictos
Doctores, pueros cum ad usum rationis pervene-
rint, qui communiter intelligitur advenire sep-
tennio completo, obligari legibus, & præceptis
Ecclesie. Limitatur tamen hæc sententia com-
muniter quo ad præceptum communionis, sed ego
* alibi probabilem contrariam sententiam putavi,
asserentem pueros post usum rationis, posse com-
municari statim, imò teneri ad præceptum com-
munionis. Quoties verò dubium est puerum habe-
re usum rationis, præsumendum est habere, &
esse obligatum, si implevit septennium; quia regu-
lariter illo completo in omni materia usus ratio-
nis habetur, & alleganti contrarium incumbit
onus probandi.

Quamvis non plenè
super hoc lege tamen
doctrinam duarum Res.
legq. & late pto omni
contento in hac Res.
dempta ultima diffie. in
tom. 4. tr. 6. Res. 68. &
in alio vers. ejus not. pro
parte hujus quest. si-
gnanter in §. Dicò.

* Alibi in
rom. 2. tr. 2.
Re. 5. & 6.
& in aliis
vers. earum
annot.
Sup. hoc in
princip. Res.
leg. sed lege
eam per to-
ram, & alia
ejus primæ
not. & intra
in tr. 4. vide
Res. 21. &
Res. ejus ant
notationi.

RESOL. XLVI.

An post septennium in dubio censeantur pueri ha-
bere usum rationis, & sic teneantur confiteri, Eu-
charistiam sumere, non comedere carnes in diebus
jejunij, &c?

Et an pueri teneantur confiteri, non comedere car-
nes, &c. si ante septennium constat habere usum
rationis?

Et